

Andrèa Fowler

SKiN

Volumul 4

Bookzone
BUCUREȘTI, 2022

PLAYLIST

Love you in the dark – Adele

Happier than ever – Billie Eilish

Favorite crime – Olivia Rodrigo

Train Wreck – James Arthur

The beach – The Neighbourhood

Youth – Daughter

Sometimes – Camylio

Church – Chase Atlantic

Exile – Taylor Swift (feat. Bon Iver)

Moral of the story – Ashe

Back to you – Selena Gomez

Ruth. B - Dandelions

Our song – Anne-Marie & Niall Horan

PROLOG

Îmi trântesc geanta de firmă pe masa lăcuită din camera de zi, cât timp mă arunc cu lipsă de eleganță pe scaun, sprijinindu-mi spatele suferind, de la prea prea mult stat în picioare pe tocuri, de spătarul a cărui căptușeală îmi oferă o anume comoditate. Audun strigăt de surpriză venind din partea surorii mele și nu mă sinchisesc să-mi mut privirea spre ea, ci caut pachetul de țigări printre obiectele din geantă.

M-am apucat de fumat recent, simțind că am nevoie să-mi concentrez frustrările într-un obicei atât de simplu, dar atât de nociv. Mă calmează, într-un fel sau altul. Mă aduce pe linia de plutire, deși știu că acest sentiment nu va fi infinit și că, odată și odată, tot trebuie să-mi înfrunt sentimentele.

— Ia uite cine s-a întors acasă! îmi zice Talia și se așază pe scaunul de vizavi, ca să îmi observe grimasele.

Mă doare capul. Migrenele au devenit tot mai dese, și nu știu cum să scap de ele fără pastile. Urăsc să-mi transform geanta într-o drogherie, dar nu am de ales. Durerile sunt din ce în ce mai crâncene și apăsătoare. Din cauza lor îmbătrânesc pe zi ce trece. E un lucru pe care, la nici treizeci de ani, nu doresc să-l constat, însă iată-mă aici.

— Cum a fost turul prin Europa? trece la subiect și ia o țigară din pachetul meu.

Nu mă împotrivesc. C ştig mult mai mult dec t ea, a a  nc t să cumpăr un pachet de  ig ri este o nimica toată.  i poate că mă simt cumva îndatorată, pentru că am lăsat-o singură aici, să se ocupe de apartament, să plătească utilităţile  i facturile. Contribu ia mea în ultimele luni a fost zero barat.

— Apăsător,  i spun  i suflu fumul fără pic de ru ine către ea.  mi faci  i mie o cafea? Am nevoie.

D  din cap  i-mi zice că e deja făcută. Trebuie doar s-o încălzească. Insistă să  tie cum a fost turul prin Europa  i dacă am văzut lucruri memorabile. Dar cine naiba pune accent pe toate chestiile astea, când e ti blocat pur  i simplu în trecut? Nu mai pot avea lini te de ceva vreme. Regretele mă devorează. Mă macină alternative ale aceleia i vie i. Mai că mi-a  dori să trăiesc în altă dimensiune, acolo unde încă pot să-l iubesc.

— Ce te stresează? spune  i îmi pune cafeaua în cana ciobită. Arăţi ca  i când ai fi  mb tr nit cu zece ani, ceea ce nu e normal pentru o persoană cu o ascensiune atât de rapidă. Numele tău este peste tot la televizor. Ce nu-ţi convine?

Mă f ţ i pe scaun  i las scrumul să se reverse în scrumieră. Mi-e frică să dau glas acestor lucruri, chiar  i pentru o clipă. Mi-e frică să-mi spun durerea. E a a greu să admi i că suferi după o persoană care nu te iube te  i care e fericită. E a a de greu să  ii la cineva pentru care nici măcar nu contezi. Trag aer în piept  i mă a tept să mă  nţeleg . E sora mea, p n  la urmă. Mă  tie bine... prea bine.

— Trecutul, suspin ad nc  i apuc de îndată cea ca cu cafea, pentru a-mi ocupa mintea cu altceva, căci să pl ng e în zadar.

Talia se prinde. Oftează,  in ndu- i palma la gură  i uit ndu-se în gol.

— Carevasăzică... Sin.

Când îi pronunță numele, simt că îmi zvâcnește și mai tare capul. Până la urmă, el este cauza tuturor problemelor mele. Mai dau pe gât o gură de cafea și aproape c-aș vrea să fie alcool. Poate usturimea gâtului ar fi egalat-o pe cea din piept.

— Nu știi, spun abătută și mă chinui să continui. Nu știi de ce nu am putut nici acum să-l uit. E ca și când... oricât aș încerca, el rămâne imprimat în mine. Și nu înțeleg de ce, Talia, din moment ce nu a fost să fie al meu. De ce îmi este dat să nu pot să-l scot din minte?

A spune că nu am făcut eforturi pentru a-l uita – ar fi o minciună sfruntată. Au fost zile în care am trăit cu imaginea lui de om rău în minte și, oricât aș fi vrut să-l acuz, să-l declar nedemn de iubirea mea, nu am putut să-l iubesc mai puțin. Găseam motive mărunte doar pentru a-l mai ține în suflet.

Trebuia să știi încă de pe atunci că Sin avea să mi se strecoare în întreaga ființă.

Într-un trecut îndepărtat...

1. FETELE MARI NU PLÂNG

Timpul nu mai e timp de când tu ai plecat. Să recunosc că te-am pierdut ar însemna să mă mint că te-am avut vreodată. Adevărul este că nu mi-ai aparținut. Nici pe jumătate. Nici un sfert. Nici o clipă. Ai fost doar o frumoasă iluzie, împachetată în cel mai splendid mod. Dar odată ce a bățut vântul potrivnic, te-ai topit în zare. Și ce-ai lăsat în urma ta? Fragmente din inima mea ruptă.

E absurd că nu înțeleg. Mă tot macin, căutând răspunsuri. De ce a fost să fie așa? De ce lucrurile au sfârșit astfel? De ce tu... te-ai uitat în ochii mei și m-ai păcălit că mă iubești? Cât de meschin este să faci o simplă fată să ți se dăruiască cu totul, ca la final să o părăsești? Niciodată nu m-am simțit mai săracă.

Zilele mele au fost dificile. Genunchi strânși la piept, plânsete în liniștea nopții. Știam că fetele mă puteau auzi, dar cumva știau că plânsul ajută atunci când pe interior ți se revarsă cascade de lacrimi, tulburându-ți ființa. N-am fost în stare să fac nimic altceva, deși mi-am propus să fiu puternică.

Dar azi era ziua mea numărul unu. Era începutul a ceva. Azi aveam de gând să mă adun și să mă ridic din abisul în care mă aflam. Aveam să caut răspunsuri care să mă facă să trec mai departe. Nu puteam să primesc totul cu jumătate de măsură. Am aflat cele mai îngrozitoare lucruri

despre bărbatul pe care îl iubesc. Trebuia doar să-i potrivesc imaginii mele de ansamblu o ultimă piesă din puzzle. Yass.

 tiam că  i el de inea acela i adevăr ca ei, spus poate sub altă formă.  tiam că a încercat în nenumărate r nduri să mă protejeze, crez nd în alian a dintre Sin  i Asaf. M-a avertizat odată  i totu i s-a încumetat să-l creadă din nou pe Leithold, doar de dragul meu. I-am impus să creadă în schimbarea lui  i acum urma să pic de proastă.

Dar nu puteam lăsa ru inea să mă separe  i de cei care încă îmi erau alături. I-am trimis mesaj lui Yass să ne vedem la cafenea  i am plecat hot r t  să închid definitiv paginile acestei c r i.  n interiorul ei am găsit numai lacrimi  i durere, a adar nu puteam să nu admit că eram fericit c  puteam să o închid. De acum înainte aveam să avansez  i să îmi scriu propria carte.

C nd am intrat în cafenea, am  tiut că prezen a camerelor ne va pune din nou în dificultate pe mine  i pe Yass. Semestrul trecut, am fost t r i am ndoi într-o situa ie neplăcută, în momentul în care cei de pe platforma online au început s ne numească YasSkye  i să ne voteze la superlativ drept cel mai bun cuplu.

P n  am mers la unica masă liberă din cafenea, m-am tot g ndit c t de simplu ar fi fost dacă m-a  fi îndrăgostit de Yass,  i nu de Sin. Brunetul era a a de onest  i bun la suflet, dincolo de toată aparen a sa rece. El nu ar fi făcut în veci ceea ce a făcut Sin. Din contră. Mi-ar fi luat apărarea.

Chiar  i acum, din postura de prieten , nu aveam idee cum va reac iona atunci c nd va auzi ceea ce s-a  nt mplat. Ne-am distan at de la  nmorm ntarea lui Leon. At t el, c t  i eu am avut nevoie de timp ca să ne lingem r nile  i să ne vindecăm. A adar, nu, nu era la curent cu teribilul incident cu Sin  i Asaf.

De fapt, nu am spus p n  acum nimănui ceea ce s-a  nt mplat. Pandora m-a întrebat dacă eu  i Sin încă suntem

împreună. I-am răspuns, cu un *nu* sec, și am menționat că pur și simplu pierderea lui Leon ne-a dezechilibrat și nu mai vedem rostul relației. A încercat să intervină, să mă sfătuiască, dar am oprit-o și i-am zis că e o decizie definitivă.

Nici prietenelor mele, Kaya și Ty, nu le-am spus adevărul în totalitate. Am dat vina pe lipsa compatibilității atunci când am justificat separarea de Sin. Ele m-au lăsat în pace, știind că pierderea lui Leon m-a destabilizat deja și nu aveam nevoie de teorii referitoare la alegerile mele în viață.

În vacanța intersemestrială, am preferat să mă duc acasă la ai mei, știind că nu există loc în acest univers în care să mă simt mai bine. Căldura familiei mele mă putea face să uit cât de cât de suferință. Le-am spus că mi-am pierdut mentorul și m-au cocoloșit cu iubire. Chiar și Talia a fost mai suportabilă în perioada asta.

De fiecare dată când o vedeam mă întrebam ce a simțit atunci când a fost folosită de Sin. Am fost martoră la suferința ei, dar poate n-am înțeles-o pe deplin până acum. Era o adolescentă pe atunci. Eu acum eram un adult. Și totuși, mă durea ca naiba. Oare la ea cum a fost? Oare lacrimile ei usturau la fel ca ale mele? Oare durerea din piept o năpădise și o lăsase fără vlagă și pe ea?

Am comparat relația mea cu Sin cu flacăra unei lumânări. Îți tot vine să apropii palma de flăcără, simțindu-i căldura, dar cu cât te apropii mai mult, cu atât riști să te arzi. Și dacă te arzi, doare și îți lasă și o cicatrice. Eu m-am apropiat prea tare de Sin. Iar acum arsura mea dăinuia pe piele.

După câteva minute bune, în care n-am făcut altceva decât să mă pierd în gânduri, Yass și-a făcut simțită prezența și s-a așezat lângă mine. Mi-am mușcat buza, palmele umplându-mi-se de sudoare. Să spun că era ușor să fac asta ar însemna să mint. De la un timp, nimic nu mi se mai părea cu adevărat ușor.

— Deci? a rupt tăcerea. De ce ai vrut să mă vezi?

Nu a comentat asupra felului precar în care arătam, ceea ce era bine.  i nu am crezut p n  în acel moment că mă pot folosi de imaginea mentorului meu decedat ca să-mi scuz apari ia. To i credeau că arătam deplorabil din cauza lui Leon.  i poate că era mai bine a a. C t de penibilă a  fi părut în ochii lor, dacă ar fi  tiut că ar t a a din cauza unei iubiri e uate?

Nici Yass nu arăta în cea mai bună formă a sa, ochii fiindu-i de-a dreptul oboșiți  i pielea lividă.  tiam c t de greu a trebuit să-i fie perioada asta. Leon a lăsat un gol imens în vie ile noastre. Nimic nu mai părea la fel fără el. Facultatea părea at t de goală  i seacă. Nu credeam că mă mai pot apropia de vreun profesor în felul în care m-am apropiat de el.

— Cum e ti? am schimbat subiectul,  ncerc nd să par empatică.

— Am fost  i mai bine, a spus, rezem ndu-se de spătarul canapelei.

Ochii săi negri ca negura ascundeau fr nturi de suferin . Ai mei adăposteau mări  nvolverate.

—  n continuare nu e bine să fim v zu i împreună,  i-a amintit deodată. Nu o zic pentru camere, ci pentru că nu  tim dacă Asaf e cu ochii pe noi.

Am plecat capul  i am  nghi it nodul care se încolăcise în g t. Trebuia să eliberez adevărul, care ustura atât de tare pe interior, dar nu voiam să facă asta  i dacă e spus. Eram o la . Nu-mi găseam puterea necesară de a înfrunta situa ia.

Mi-am str ns pumnii, privindu-i obsesiv  i m-am încurajat singură. Era momentul să cresc. Nu mai eram o copil  neajutorată. Nu mai voiam să fiu.

— Cred că... Nu vom mai avea probleme cu el, prea cur nd.

Yass și-a ridicat privirea către mine și m-a cercetat confuz. A așteptat să continui, știind că eventual avea să primească răspuns la întrebările ce îi mișunau prin cap. Dar îmi era greu să vorbesc. Mă durea ca naiba chestia frântă și plină de cicatrici din piept.

Dacă înainte o comparam cu o cutiuță muzicală, capabilă să redea sonate, acum cutiuța s-a stricat, un arc a ieșit în afară și îmi înțeapă pieptul și singurul sunet produs este un scârțâit obosit.

De ce te doare atât de tare, inimă?

Nu ar trebui.

Ar trebui să îți faci treaba fără să mă incomodezi și aș prefera dacă nu ai vorbi cu creierul meu, aducându-i aminte traumele prin care ai trecut. M-am săturat să vă aliați împotriva spiritului meu.

Vreau să trec peste și să fiu fericită.

Așa că, dragă inimă, repară-te și singură. Eu nu mai am forța să te fac să cânti din nou.

Și urăsc că de la un timp vorbesc doar eu cu mine și încerc să mă vindec. Poate că am înnebunit. Sau poate că am fost mereu nebună. Diagnostic final autoproclamat: nebună din dragoste. Oftez și încerc să mă concentrez pe discuția cu Yass.

— Știu tot, am început să spun și am adăugat un zâmbet forțat, care să-i dea de înțeles că nu doare atât de tare și că sunt suficient de puternică să fac față întregii situații – deși era o minciună evidentă. Despre înțelegerile dintre ei. Despre pozele cu Dinnah. Despre complicitatea dintre Sin și Asaf despre care îmi vorbeai cu subtilitate.

— Ți-a zis, a punctat Yass șocat. Nu mă așteptam ca Sin să fie atât de onest cu tine. Mă gândeam că îți va ascunde asta, doar ca să nu vă pună relația în pericol.

Am r s agonizant  i mi-am întors privirea ca să îmi impun să nu izbucnesc în pl ns, atunci când lacrimile s-au adunat în col urile ochilor. Ce glumă! Fetele mari nu pl ng, a zis odată Fergie într-o melodie. Vreau să-i dau dreptate. Doar că eu pl ng c teodată p n  când nu mai am lacrimi.

– Care rela ie? Că  i eu am făcut parte dintr-o  n elegere, am dezvăluit cu acela i z mbet fals pe buze. Mi-au făcut acela i lucru. Uneori mă întreb dacă nu cumva am fost  i eu filmată.

Yassmin s-a încordat  i m-a privit, pe chip ap r ndu-i un anume dezgust. A dat u or cu pumnul în masă  i atunci am sim it furnicături în piept. Nu voiam să mi se poarte de grijă sau să-i fie cuiva milă de mine. Pentru că da,  tiam că situa ia mea inspira milă.

– Nu, a clătinat din cap. Nu e posibil.

A  optit confuz. L-am lăsat să tragă singur concluzii.

– Am crezut că Sin s-a schimbat, a zis dezamăgit. Am crezut că te iube te.

Nu e ti singurul.  i eu am crezut. A  fi putut jura că a a era. Dar nu îmi pot scoate din cap modul în care mi-a vorbit la ultima  nt lnire. Nici în liceu nu a fost at t de incisiv cu mine. A  tiut că îmi smulge inima din piept  i mă rupe în buc  i. Nu l-a oprit. Nu a ezitat. Ba chiar a savurat momentul.

Pentru că nu m-a iubit pe mine.

A iubit puterea de a mă avea.

– Nu-mi vine să cred că l-am lăsat încă o dată să profite de bunătatea cuiva. A bătut din nou cu pumnul în masă, de data asta mai zgomotos, reu ind să  ntoar  c teva capete către noi. Mi-am promis că nu voi mai lăsa să se  nt mple asta  i am e uat.

S-a întins u or după m na mea  i mi-a str ns-o protector, cercet ndu-mi privirea tulbure, fără expresie,

ca o pată de culoare străvezie aruncată la întâmplare pe o pânză.

— Îmi pare rău, mi-a spus aproape vlăguit. Te-am dezamăgit.

— Nu, l-am întrerupt. Cred că ești singurul tip care nu m-a dezamăgit. Și nu trebuie să îți faci prea multe griji. Sunt puternică și pot trece peste. Eu nu sunt Dinnah.

Evident că am omis să specific că era cât pe ce să mă arunc în derivă pe Podul Ambasadorului, pentru că știam cât de sensibil era subiectul pentru el. Yassmin simțea că are o anumită responsabilitate în fața acțiunilor prietenilor lui. Dar să-i controleze era imposibil. Fiecare era stăpân pe propriile decizii. Nu era vina lui dacă Asaf și Sin alegeau să distrugă suflete, doar pentru plăcerea proprie.

— La naiba! Încetează să faci pe viteaza, a ridicat ușor tonul. Nu în fața mea, Skye. Eu văd prin tine și știu că nu ești bine. Ești prietena mea. Și nu o să te las să te afunzi în căcaturile lor. Știu cum e să simți că lumea îți fuge de sub picioare și că persoana pe care o iubești te trădează. E un chin. Un chin care nu trece nici după un milion de nopți de plâns.

Am înghițit în sec. Vorbea despre Pandora. La naiba!

— Am trecut prin asta și am simțit trădarea ca un pumnal care mi-a străpuns inima. Aproape un an de zile am umblat ca un mort viu, căutându-mi calea și constatând că în veci nu voi mai fi fericit. Și apoi, când m-am așteptat cel mai puțin, am întâlnit-o pe Dinnah. M-am reîndrăgostit de ea. Păcat că... nu a durat prea mult.

Mâna lui a strâns-o pe a mea, cât timp stăteam în liniște și-l lăsam să vorbească. Mă tot întrebam dacă ar fi fost bine să-i spun de toată tărașenia cu Pandora ca fiind o mare neînțelegere. Asta l-ar trăda pe Sin și l-ar face să plătească pentru tot răul cauzat. Trebuia doar să-mi dau drumul la gură.

– Dacă te-aş fi pierdut, nu ştiu ce aş fi făcut, mi-a dezvăluit. Eşti foarte importantă pentru mine.

M-am ridicat de la masă, tr g ndu-mi m na din cea a lui Yass, şi m-am dus pe partea lui de canapea, lu ndu-l în braţe. Mi-a făcut loc imediat şi nu a comentat nimic legat de gestul mea surprinzător. Mi-a sărutat creştetul capului şi m-a lăsat să mă afund la pieptul său. Cine ar fi crezut că cea mai rece persoană din lume îmi putea da cea mai multă căldură?

Yass  mbr ţişea ca un urs panda.

Of, Panda. Iar mă g ndeam la ea.

– Nu  nţeleg de ce a făcut asta, am spus printre suspine. Credeam că mă iubeşte.

Yassmin a început să-mi m ng ie spatele şi a aşteptat să mă calmez.

– Sin întotdeauna a fost un personaj pe care nu am putut să-l  nţeleg. Erau zile în care credeam că e minunat. Zile în care îmi dădeam seama că e un rahat cu ochi. Dar  ţi jur că am crezut că te iubeşte. De aceea, nu am mişcat un deget. Am avut încredere în el, că te va proteja. Am crezut că se răscoală împotriva lui Asaf doar de dragul tău. Nu am crezut că se va ţine de ideologiile lui trăsnite cum că fetele cuminiţi trebuie testate.

Şi care era rezultatul testului? Că m-am îndrăgostit de el? Nu am fost infidelă. Nu am jucat la două capete. Nu. Am avut intenţii onorabile faţă de am ndoi. Dar probabil i-am sădit ur  în suflet lui Sin doar prin simpla mea existenţă,  nc t să continue cu această grozăvie şi să mă folosească.

– O să mă refac, am spus, şterg ndu-mi lacrimile cu m necile paltonului. Nu le voi da satisfacţie. Nu o să le ar t că m-au distrus. Nu, nu. Pur şi simplu, vreau să ies definitiv din viaţa lor şi să-mi văd de aspiraţiile mele. Acţiunile lor mi-au călcat în picioare sentimentele, dar nu mi-au luat esenţa.

Yassmin a zâmbit duios către mine, parcă mândru să mă audă atât de puternică. De-ar fi avut și Dinnah aceeași forță, poate că acum ar fi fost aici cu noi.

— Eu îți sunt alături, m-a asigurat ca un bun prieten. Mereu.

L-am luat în brațe din nou, din nevoia de a fi consolată, și am fost profund recunoscătoare pentru prezența lui în viața mea. Mi-am amintit însă de faptul că eram în căutare de răspunsuri concrete, așa că m-am încumetat să deschid un subiect sensibil. I-am spus că aveam nevoie să știu, pentru propria sănătate mintală. Iar el a fost de acord.

— Acuzația pe care urma să o facă Dinnah despre Sin nu era despre un viol propriu-zis, nu? Avea să recunoască faptul că el a făcut și a postat acele poze, mi-am expus eu ipoteza.

Yass a confirmat, apoi a început să povestească.

— Sin și Dinnah nu numai că s-au cuplat. Idiotul a dus-o cu zăhărelul, făcând-o să creadă că au o relație. Obişnuia să o filmeze tot timpul, așa că nu i s-a părut deplasat când în intimitate a adus camera. I-am sugerat să-l acuze de faptul că a făcut acele poze pornografice fără consimțământ.

Deci era adevărat.

— Crezi că... Sin a fost cel care a împins-o de pe pod? am întrebat precaută.

Yass a clătinat din cap, semn că nici nu a îndrăznit vreun moment să se gândească la această variantă. Am răsuflet uşurată. Măcar nu descopeream că iubirea vieții mele era un asasin.

— Nu. Dinnah l-a iubit prea mult. Și nu a putut suporta, a zis cu greutate. Pozele care circulau cu ea nu aveau să dispară pur și simplu. Asaf i-a adresat cuvinte grele, care au avut răsunet. Iar Sin, ei bine, a trădat-o.

Situația se aseamăna, însă eu nu am fost o victimă expusă. Pozele mele nu au fost împrăștiate pe la toți, astfel încât să fiu privită în mod critic. Chiar dacă ea era o fată cuminte, prin simpla existență a acelor poze, oamenii o judecau ca fiind o curvă. Era ceva inadmisibil de dureros. Eu măcar puteam să-mi refac viața, fără a da prea multe explicații. Ea își pierduse onoarea.

— Sin e un laș. N-ar fi fost în stare să o omoare, mi-a dezvăluit Yass. Dar în ochii mei întotdeauna va fi un nimic. Mai ales acum, că și-a continuat planul și cu tine. Tu, Skye, nu meritați asta. Îmi pare rău.

Am privit spre fereastră și m-am gândit la situație în sine. Nimeni nu ar merita așa ceva. Am evitat să mă gândesc la mine ca la o victimă și am încercat să-mi dau seama dacă am greșit cumva față de ei. Dar adevărul era că nu. Și poate că aici am greșit. Poate că dacă eram mai dură și mai lipsită de scrupule, evitam toată această întorsătură de situație. Poate că m-aș fi jucat eu cu ei.

— Nu mai contează, i-am zis lui Yass. Viața merge întotdeauna mai departe.

Și a mea avea să meargă fără Sin.